

ÁRJEGYZÉK.

"ISTVAN" gőzmalom

készítményeinek
készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben
költségmentesen

TELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN
ingyen zsákkal.

Asztali dara nagyszemű	100 kiló	22.80
Dara középszerű		22.80
szinte		21.80
irályliszt		22.20
angliszt		21.60
ontliszt		21.—
semlyeliszt különös		20.40
19.80		
19.—		
17.80		
16.40		
13.40		
11.20		
8.—		
7.20		
4.60		
4.—		
4.20		
3.60		
10.80		
10.20		
5.—		

DARA és LISZT.

25 kilós zacskókban	
60 kilogramm zacskóval együtt	
60 krjával drágább.	
Debreczen, 1882. szept. 5.	
kok sulytartalma, — teljsuly tisz-	
tasulynak véve	
A. B. C. 0—9 sz. 25 és 85 kilo.	
10 11. 12.	50
50	
75	

ELANÉ
JULIA
sz. a.

Női
és
GYERMEK-KALAPOK
a legszebb és legnagyobb
asztékban, női prémes sap-
kalapok, fejdíszek, főkötők,
rűche, párisi rizspor stb.
ok felvételnek.

SEF
BUDAPESTEN.

RAKTÁR: vaczi-körút 68. sz.

ett javított gyártmányait mint

mindentemü gazdasági gépek

ve.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Negyed évre 3 frt 50 kr.
Fél évre 5 — Egyes szám — „ 5 —
Előfizetési pénz s minden közlismény:
főpíacz, VECSEY-ház, földszint a szor-
késztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizetési helyben:
TELEGGI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésében és a
szerkesztőségnél. Egyébut a postahíva-
talok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Négy hasábos petisorsút 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
izbeli hirdetések, alka szerint a
legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden beiktatásért 100
30 kr.
„Nyilt-tér”-en megjelenő közlismény
minden petit sora 15 kr.
N év. vagy bérmentetlenül beküldött
késiratok nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyazintón késziratok nem adataak
száza.

Gyásznnüepély.
Az 1848/49-ki magyar ön-
védelmi harcz 1849. okt. 6.
Aradon kivégzett vértanui em-
lékére f. hó 6-án d. e. 9 óra-
kor a r. c. egyházban gyász-
isteni tisztelet tartatik. Mely
ünnepélyre mindenkit honfiai
tisztelettel hiv meg
A debrecz. 1848/9. honvéd egyeslet.

Intezkedések.
* Pozsonyból még egyre ér-
keznek a hírek, melyek izgatottság-
ba hozzák a kedélyeket. Pozsony-
ban még most sincsen rend, nincsen
béke. Elmondottuk tegnap, tegnap-
előtt, miben látjuk mi a béke leg-
főbb biztosítékát. Tisza Kálmán a
belügyminiszter másként gondolko-
zik. Neki mint hivatalnoknak nem
is szabad ott, a hol kitört a nyilt
elégületlenség, bölcsekedéssel töl-
teni az időt, kutatni a baj kufor-
rását, neki kötelessége csendet és
rendet csinálni, barmibe kerül is az.
Meg kell adni, hogy Tisza Kál-
mán ez egyszer gyorsan intézkedett
s intézkedései ellen sem az alkot-
mány, sem a törvényesség szem-
pontjából gáncsolni nem lehet.
Mind a mellett bármily helyes és
kitünő legyen valamely intézkedés,
ami annak megadja a kellő sikert,
az a végrehajtás. Mostan van fo-
lyamatban a belügyminiszter intéz-
kedésének végrehajtása; eddig nem
merült fel ok a miért azt is gán-

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Danton és Marat.

(DUMAS SÁNDOR „Ingenuus”
című történelmi regényéből.)
MÁSODIK RÉSZ.
IX.

Obinsky herczeg.
„Német és Lengyelországgal kezdetem el.”
„És miért ment ön Németországba?”
„Én! mint minden kalandkereső, hogy élni tudjak.”
„És hogy élt ön?”
„Igen rosszul, megkell vallanom.”
„Ugye, az irodalom kevés táplálékot adott?”
„Ha csak az irodalomhoz fordultam volna, akkor az egyedül el nem tartott volna engemet, de az irodalmam kívül szolgálataim voltak a francia és angol, melyeket mint anya nyelveket jól beszéltém.
„Igen emlékezem reá, valóban ön mondotta nekem, hogy ön nyelvórákat adott a Scottoznak és Edinburgban a rabszolgaság lánczait köze bocsátotta, kétségkívül maga is rabszolga levén azoknak a kik önt maguknak tanítójává tették.
(A szójáték a Máltre-el, tanító vagy ur, jól le nem fordítható.)
Marat bizonyos bámulat nemével nézett Dantonra, a mi ezt csaknem elpirította. Semmiféle szomorítóbb mint egy szójáték, mely rosszul értelmezte.”

csolhatnánk, de merültek fel egyes tünetek, melyek az aggodalmakat nem teszik épen feleslegessé.
Ha egy hírnek hihetünk, Jekelfalussy a kormány biztosa már is hibát követett volna el, ha a főispán ellene nem szegül a könnyelmű intézkedésnek. Arról volt szó, hogy lövessenek-e a nép közé? Jekelfalussy lövetni akart, azt hitte talán, hogy Pozsony is Pest. A főispán eljárása figyelmeztette, hogy nem oda Buda.
Ha a rend helyreállításában csak azt veszik zsinórmértékül, hogy a gyűlékvéseket szétszórják, az ellenállók, vagy csak ácsorgókat is bekísérjék, úgy nagy tévedésben leledzenek az intézkedések végrehajtásával megbizottak.
Hírek jönnek, melyek értelmében a zsidóság védve látván magát a katonaság ellen, gunyolják a tünetőket, reajok köpködnek, hogy azokat vérig ingerelve, mentül nagyobb botrányokra kényszerítsék. Csilapodhatik-e ott a szenvedély, hol egyoldalul látnak elnyomasához, hol nem iparkodnak elhárítani az okokat, melyek azt lobogásba hozzák? bizonytalannak! Azért követeljük, hogy mindkét félnek részrehajlatlan mértékkel mérjék az igazságot.
De nem használ a tulságos szigor sem. Ha tekintetbe vesszük a magyar büntető igazságszolgáltatás és rendőrség eljárását, úgy félt, miszerint sok esetben artatlanok fognak sújtani, amely körülmény csak súlyosbitani fogja a jövőt, barmely ügyet is az artatlanul szenvedők

sohaja rokonszenvenessé, viselhetővé tesz...
De nem szabad elfeledni a kormányának különösen egy pillanatig sem azt, hogy a baj kuforrása honnan ered. Ugy a hírlapokban, mint a társaságokban találkoznak bölcsekedőkkel, kik rövidlatóan, pálinkában, egyes izgatókban keresik a baj kuforrását. Neveltséges állítások az ilyenek és bosszantók egyiránt, mert a nép jellemének félreismeréséből erednek, és mert az itéletet, kivált a távol állók itéletét, felítünk könnyen meghamisíthatják.
A magyar ember megissza a szeszestalt, de lelkiismeretével elmentétesen azért nem cselekszik; meghallgatja talán az alaptalan izgatásokat is, de józan esze azért emem tántorodik, és üres szavak kedvéért nem tesz olyan doigot, melyért később a lélek kisbiraja elítélhetné.
Rendkívül fontos dolog, hogy úgy fogjuk fel a doigot a maga meztelenségében, mint ahogy az valóságban van. Nagyon fontos dolog, hogy ne feledjük, miszerint a Pozsonyban és vidékén előforduló zavargásoknak van indokolható alapja és hogy az ok magában a zsidóságban rejlik. Es nem szabad azt eltelednünk, hogy századok elnyomott mérge tör most napvilágra. Ezen felül ne feledjük, hogy barmintézkedések által könnyen elfajulhat, sőt megfordulhat a kérdés és származik belőle keresztyén-kérdés, a midőn aztán minden keresztyének kötelessége lenne üldözni a zsidót.
Ha a kormány nem elégszik

meg azzal, hogy kezdetben helyesen intézkedett; hanem tovább halad, illetve rálép az igazán helyes utra, s megérteti a zsidósággal a vaiót, hogy csakis a zsidóság kebelében végbeviendő gyökeres reformok után orvosolható a beteges állapot, ugy emléke részére egy olyan adatot szerzett, mely hosszasan biztosítja azt és sok más hibáját teszi megbocsáthatóvá.
De ha a kormány, mint annyiszor tevé, most is rövidlátásának, szűkkeblűségének adja tanujelét, hirdethet ostromállapotot, járhat el a legnagyobb brutalitással, a tüneteket egyidőre elnyomhatja, de maga a betegség megmarad, es senkisémet itéiheti meg, mikor lép előtérbe ismét és mily mérvben.
Pozsony városának állandóan ülésező tanácsa, egyre-másra csak a a felett vitázik, ha vajjon hányszorosán nevelje a rendőrséget? Jaj az olyan városnak, vagy államnak, hol a rendőrség létszámától függ a béke?! A megnyugvásnak a szivek mélyében kell honolni, és nem a fegyvertől félelemből kifolyó meghunyászkodáson alapulnia...
Ezt gondolja meg a hatalom birtokában levő kormány, és nem fogják azzal gyanusítani, hogy ostrom állapotot szándékszik kihirdetni.
Ezt gondolja meg a zsidóság, s ha ebből kifolyólag intézi ezutan cselekedeteit, nem kell félnie a néptől, nem kell félnie annak pusztító haragjától, mert oly makacs és hosszas küzdelem után valahára ők is beolvadhatnak, s nem fognak képezni egy külön gyűlölt kasztot.

„Valóban” — mondá Marat mogorva hangon, s nékem úgy tetszik, mintha Florian vagy Bertin urat halitanam beszélni, madrigal pasztor versecske az a mit ön itt csinál kedvesem s a Madrigal meg kell jegyezmem nem all jó Danton urnak.”
„Akkor hallgatók es csak arra szoritkozom, hogy önt meghallgatom, miután félbeszakításaimmal keves szerencsém van.”
„Igen és annyival inkább mert, ha én regényeket csinalok a történetek melyeket elbeszéltek, nem pasztori versezetek. Ezt mindjárt látnotgja ön.”
„Visszaterék tehát leczkéimre, melyek kevésé tápláltak engemet és egy másik éhes úzletre mely megkevesébb táplált, — értem az orvosi teendőket.”
„Elhatározám hogy elhagynom Németországot, és Lengyelhonba megyek. Ez 1770-be volt: s 26 éves voltam, volt egy pár tallérom pénzes zacskóm fenekén, sok remegés szivem mélyében, és jeles ajánló leveleim, még a fölött Szaniszló király uralkodott akkor; Szaniszló Augusztnus — jól megértétek, — ő tudós volt, értelmes ember, ez volt ő mind, ha mondanom kellene mert mindig él még ő, a jeles fejedelem is a bölcsezet a tudomány és a muzsák segítik őt kétségkívül azon megáláztatások elviselésében, melyekkel őt Oroszország, Poroszország és Ausztria folytonosan bosszantják.”
„Én azt hiszem” — mondá Danton, hogy ha ön egy bölcsezet — politikai félbeszakítást hajlandó megengedni, miután ön a pasztorversezeti félbeszakítást megtiltotta — azt hiszem, hogy a becsületes fejedelem jól teszi ha a vigasztaló istennők imadását folytatja; mert nem lát-

szik biztosnak előttem, hogy ő a trónon hal meg, melyet neki Katalin, ama szigorú uralkodó egészen adott és töte darabonkint ismét visszaveszi.”
„Ezzelal helyesen lát ön; tetszésemet nyilvánitom is a tebeszakításért, a helyett hogy ezt ocsarolnám és nem kétem, hogy Szaniszló király szerencsés lesz, egy napon mindig bar hol is a szekfüket ismét ott találai, melyeket a nagy Condé mivelte volt.”
De mégis azon időben, mely szóban van bar komolyan fenyegettetve országa felosztásával, békében uralkodott ezen fejedelem. Ő szerette, mint már említették a tudományokat, a művészetet, az irodalmat, és nemes fényűzést erőmegfeszítést tett e célra. Én, egy homályos ember — svájci hazafia Rousseau által, tudós tisztársam d'Alembert által, bölcsező a Holbachianerek által. Veszedelmes faj, mely az egész föld kerékességén elterjedt, — én kívándoroltam észak felé, büszkén 27 éves koromra, tudományos podgyászomra, szép piros orczáimra, és erőteljes egészségemre... Rám néz ön Danton? és ön keresi hogy mi lett mindezekből... Ne aggódjék, megfogja ön tudni, hogy mikor és hol hagytak el ezek engemet; ez az én történetem. Itju bizalmamba azt mondám magamnak, hogy miután Pomiatowskodia-mislo, az ő jó kinézése folytán trónust nyert a nagyherczegné, azutáni császárné által; akkor én is minden testi ember elönyeim folytán, 12000 livre jövedelmet vagy nyugdíjat csak megérdemelhetek Stanislausnál. Ez volt célom, becsvágyam. Birtokosa ezen vagyonnak minden zárt hasonlattal (coterick) minden rossz kilátás da-

czára visszatérheték Franciaországba, — hogy államtudományokat tanulhassak, sajátomná tennem azokat oly életkorban, melyben a becsvágy megterem az ember sziveben; vagy orvos lehetnék, ha az ügyesség és elővelemény tovább is fenállana; vagy igazgató lehetnék, ha a bölcsezetnek sikerülne, az emberiséget felszabadítani.
„Minden jól volt kigondolva, — szóla Danton hideg hangon — „De minden dolognak kezdetre is van szüksége; minden e kezdetől függ; mutassa meg ön nekem a magáét, és ugy mutassa meg azt mint volt, — ha lehetséges.”
Oh! ne aggódjék ön, — én nem fogom magamat kendözni, a képzelődes nem az én dolgom; azonfelül mint remélem a valóság elegendő lesz arra, hogy ön érdeklődjék.
„Különös, hogy ön elannyira tagadja a képzelődő tehetséget. — Ön, kinek oly hosszú feje és széles vakszeme van.
„Én nem tagadom el a képzelődő-tehetséget” — vizsonzá Marat, — „de én csak a politikában hiszem, hogy van képzelőtehetségem, minden másra nézve, hasonlítok kissé a macskához a mesében, melynek csak egy mesterfogása volt zsákjában, s kényszerülve volt, alantosabbaságát a száz eszközzel bíró róka ellenében, elismerni. Ennek eredménye az, hogy én, ha éheztem, — mi néha megtörtént, — leczkéket adtam és sem sokat sem keveset nem ettem.”

(Folyt. köv.)

A zavargások. Eszterházy István gróf főispán egész Pozsonymegyére néve kormánybiztossá neveztetett ki a zavargások tartamára.

Számos faluból érkeznek napokint többnyire ablakbeverésről szóló hírek; a zavargások azonban nagyobb mérvet nem ölthetnek az erélyes intézkedések folytán. A falvakban rendszeren idegen csavargóféle emberek megérkeztek előző meg a zavargásokat. A megyében rendkívül megszapordtak a gyanús idegenek. Nagyszombatról gyanús hírek érkeznek.

A függetlenségi párt tegnapi értekezletén tudomásul vette, hogy az aradi függetlenségi párt Kővér Gábort kívánja jelöltül felszólítani.

Hajdumegye közgyűlése.

(Folytatás és vége.)

Szolgabírói jelentéssel B.-Ujváros község folyamodása az itál mérési helyiségek feletti határozat jóváhagyása iránt. Szolgabírói jelentéssel B.-Ujváros község képviselő testületének kérvénye a felsőbb népiskolai épület eladhatása iránt. Szolgabírói jelentéssel B.-Ujváros község képviselő testületének folyamodványa a „malom telek” eladhatásának engedélyezése iránt. Szolgabírói jelentéssel B.-Ujváros képviselő testületének, telekkönyvi kiigazítás feletti határozat jóváhagyása iránti kérvénye. Szolgabírói jelentéssel Dobi István közmunka tartozásának elevegedése iránti folyamodványa. Bösörmeny város szabályrendelete a bírósági letétek kezelése tárgyában. Nánás Szoboszló, Dorog városok szabályai a bírói letétek kezelése tárgyában. Szolgabírói jelentéssel Egyek, M.-Pécs és Téglyás községek hason szabályzatai. Szolgabírói jelentéssel Felső-Józsa község kérvénye 4 darab csősz föld temetkezési helyiségül használatára iránt. Bene v.-pécsi orvosának felebbezése a községi képviselő testület 1882. számú határozata ellen. Szolgabírói jelentéssel V.-Pécs község 82/1. számú egy jegyző tartás feletti határozatának jóváhagyása iránti kérvénye. Tetetlen község eljárásának kérése tekintve felfolyamodása az Egri Dániel apoltért fizetni rendelt 96 forintnak megtérítése illetőleg az alispáni 1882. számú végzés megváltoztatására iránt. Bösörmeny város polgármesterének jelentése a felállítandó polgári iskola tárgyában 211/1882. szám alatt hozott határozattal, és Uzonyi Péter s Szente Bálint bösörmenyi lakosoknak az elleni felfolyamodásai. Központi árvaszék jelentésével Kovács István község 1881. évi számadás, és mérleg. Számvevői jelentés. Felső-Józsa község 1881. évi számadásáról. Nádudvari község 1881. évi számadásáról. Alsó Józsa gazda 1881. évi számadásáról. Sívágó Gábor bösörmenyi város gazda 1866 és 1867 darab évi számadásáról. Bojtor István szovátai község gazda 1881. évi számadásáról. Sámson község 1881. évi számadásáról. Nánási városgazda Kovács Miklós 1878. évi számadásáról. Ugyanakkor 1879. évi számadásáról. P.-Ladány rakarek magtári 1881. évi számadásáról. P.-Ladány község pótlódó hátrányából bevehetetlen tartozások kimutatásával. M. Pécs község 1881. évi számadásáról. Földes község 1883. évre szerkesztett költségvetéséről. Kaba község 1883. évre szerkesztett költségvetéséről. Az e folyó évi április 12-én tartott számonkérésnek jegyzőkönyve.

Az új egy forintosok.

A közösgyes új egy frtos bankókat holnapután már szemlélteti a magyar ember.

A jelenleg forgalomban levő egy frtos bankók a jövő évi szeptember 31-ig járnak, azontul fizetéképpen már nem fogadtatnak el.

Az új egy frtos államjegyek 120 milliméter magasságra s 78 1/2 milliméter szélességű rétalakkal bírnak. Mindkét oldalon barna és kék színnel vannak nyomtatva vízjegy nélkül papíron, az egyik oldalon német, a másikon magyar államjegy-szöveggel.

A barna alnyomat 110 1/2 milliméter magassággal és 69 milliméter szélességgel bír, úgy hogy a jegy egy fehér, nyomtatás nélküli 4 1/4 milliméternyi szélességű papírszállal van körülvéve.

Ezen barna alnyomat közepén fekete kék színnel nyomtatott 65 milliméter

szélességű és 111 milliméter magasságú tulajdonképeni jegykép.

Ezen jegykép mindenekelőtt egy építészeti keret által határolt 45 1/4 milliméternyi magas és 38 3/8 milliméter széles íráslemez áll. Ezen lemez barna alnyomaton egy fehéren hagyott diszitményt mutat, melynek közepén tojásdad körzetben a szintén fehéren hagyott arabs „1” számjegy látszik.

Az íráslemez szélét egy szalag képezi, mely sötét alapon világos betűkkel a német oldalon „Ein Gulden”, a magyar oldalon „Egy forint” feliratot visel.

Ezen íráslemez felett egy négy ponton megkötött borostyán-koszorú által körülvett éremben ő felsége I. Ferenc József császár és király arcképe a szemléltől jobb felé forduló arccal van alkalmazva, míg annak mindkét oldalán egy-egy kerek mezőben az „1” arabs számjegy világos színben sötét guilloché rajzlaton látható.

Oldalain az íráslemez két oszlop által határoltatik, melyek fejezetével és alappalal diszítve, derékukon vonalosan metszett alapon világos ékítményt láttatnak.

Az íráslemez alatt közepén egy építészeti keretbe foglalt tojásdad alakú mezőben világos alapon sötét színben az „1” arabs számjegy látszik.

Ezen számjegy felett a homlokzaton és az alatt mikroszkopikus írással a német szövegű oldalon „Ein Gulden”, a magyar szövegű oldalon pedig „Egy forint” szavak foglaltatnak.

A bankón levő magyar szöveg így hangzik:

„EGY FORINT”

„Ezen államjegy az osztrák magyar monarchia közös függő adósságának részét képezi és minden állampénztár és hivatal által mindazon fizetéseknél, melyek nem ércpénzben teljesítendők, osztrák értékű egy forintban elfogadtatik és kiadatik.”

Bécsben, 1882. január 1-én.

A cs. és kir. közös központi pénztár nevében:

Angerer igazgató.

Ugy a német, mint a magyar szövegű oldalon a jegy szövege alatt az íráslemez sarkában vörös színnel baloldalt az államjegy sorszáma, jobboldalt ellenben annak száma van kitüntetve.

A Debreczen körüli községek.*

Mike Pércs.

Először is mint Uperi féle birtok tulajdonosát fel. 1468-ban Mátyás király Uperi Lászlónak egyéb birtokok között Mike Pércs és Koteles biharmegyei birtokokra új adományt adtá szolgálataiért, különösen azokért, melyeket a morvaországi cseh eretnekek ellen tanúsított.

1469-ben Uperi László az említett két birtok felét bírja már csupán; pár év múlva pedig, valószínűleg a Vitez-féle összeesküvésben volt részes, ezt is elveszti tőle a király minden javaival együtt. — Czekei János, Uperi leányának Borbálának férje azon alapon, hogy Uperi László birtokai a női ágat illeték, visszaperlé elköszött birtokait, de e közben csinált 25 ezer forint adósságot s ennek terhe alatt nyög özvegye 1498-ban is. Uperi László, Borbálán kívül még hat leánya volt. Ezek közül Zsófia, ruszka Dobó Domokosné, anyja lón négy fiúnak, kik: Ferenc, László, István és egri hős és Domokos. Ezek atyjokkal egyetemben 1521-ben eltiltják Perényi Ferenczet, Gábort, Pétert, továbbá Paloczai Antalt és endrédi Szepessy Jánost Mike-Pécs valamint Koteles eladására, zálogba vetése, szóval elidegenítéséről. E szerint Uperi László halála után sok apróbb részre osztott mind Mike-Pécs mind Koteles, t. i. a hét leány között, kik úgy látszik mindnyájan férjhez mentek. 1498-ban Borbálán és Zsófián kívül Petronella bökereki Erdélyi Jánosné Katalin özvegy Nagymihályi Gaspárné, Krisztina nagymihályi Odóffé Imréné, Pottentiana, Jeronima s Ilona pedig ugyanakkor mint menyasszonyok említetnek.

Mint pércsi és kotelesi birtokosok szerepelnek 1503-ban Artándi Balázs és Gutti Zsigmond: 1511-ben Tárcazi Miklós, de ez utóbbinak birtoka per tárgya lön.

A Dobóknak az Uperi féle jószágok alperes Szepessy János Mike-Pécs és Koteles birtokosa ellen végrehajtást és restitutiót viltak. E szerint a leleszi convent embere Jászai Pál áldozár és szecsődi Tharródi Péter a királyi kisebb kancellária jegyzője, mint király embere, átadják ruszka Dobó Ferencnek azon köte-

lesi és pércsi birtokrész, mely Szepessi Jánosnál volt zálogban.

Nevezetesen Pércsen az elpusztult nemesi kuriát s az ahhoz tartozó rétek hatodrészt, egy jobbágy telkét, melyen Zalal Bálint lakott Zalai Tamás szollérrel, ezenkívül 3 pusztai jobbágytelket, végre két darab erdőt, melyek egyike „Nyáras,” másika „Szénegető” nevet viselt. A Szénegető erdő a bagosi ut s a váradi ut között esett; a Nyáras erdőt kelet felől az „Árpádszállása” nevű erdőtől a Csordanyom nevű ut választja el, nyugatról pedig a pércsi Bodó András „Kotelesi erdő” nevű erdejétől a „Mykeswth.” — Biharmegyének 1552-dik évi összeírásában Mike-Pércsen birt Pércsy György 16, Szepessi György 15 és Dobó Ferenc 6 portát. A Dobó Ferenc által birt rész az ő halálával Perényi Zsófiára, ennek kimúltával pedig Székely Jakabra szállott. 1615-ben pedig Lorántffy Mihálynak leányai: Zsuzsanna és Mária voltak annak jogos örökösei. — Mint a töröknek hódolt falu Khalibég adórajstromában „Mikaperecz” név alatt jó elő. — Most a nagyváradi káptalan birtoka.

Sámson.

Legrégibb említtése a meszesi apát-ság priora által 1248-ban kiadott azon oklevélben található, melyben Mocsolyai Benedek titkokozványt tesz le a meszesi monostornál az iránt, hogy mivel testvére Péter, az anjok által tett osztályt megvetve, az ő Meszes kapuján túl Szigethen, Sámsonon levő tulajdon fekvő javait erőszakkal elfoglalta, s midőn ő védelméért Urbán erdélyi vajdához folyamodott, attól azon feleletet nyerte, hogy a kérdéses jók a Meszes kapun túl, következésképp az ő hatalomkörén kívül esnek, tehát ő azon ügybe nem avatkozhatik: ez okból nevezett Mocsolyai Benedek addig is, míg orvoslásért a királyhoz folyamodhatnék, a nevezett monostorhoz javainak erőszakos elfoglalása ellenében formaszertü óvását tette be.

A Dózsa család itteni birtoklását igazolja azon 1327-dik évből kelet levél, melyet Dózsa nádor fiának Jakabnak a neje Kállay Ivanhoz intézett, melyben felszólítja, hogy azon két örököt, mentét és fejszét, miket ennek emberei a tur-sámsoni jobbágyoktól a bagaméri erdőben elvettek volt, adassa vissza. — 1338-ban a dobi Doroghcsaládbeliek birtokaikat egymás között újra felosztották; ezen osztálynál Tyrssampon — mely a Dózsaifak részirtokaitól elkülönítve volt — Konráduak és Kelednek Thamassy pedig Istvánnak jutott. 1437-ben a dobi Doroghok és Dózsa nádor fiai Tégiás és Sámson helységbeli birtokuk iránt egyezsége lépnek, úgy hogy dobi Doroghnak az unokája István, a maga és fia nevében Thursampon-i birtokrészeket és Tégiás Dózsa nádor Jakab és Pál nevű fiainak örökre átengedik, kik ezért 50 markát fizetnek.

1427-ben Sámson Zsigmond király Hédervary Lőrincnek adományozta — Hunyady János Magyarország kormányzója 1447-ben Szokolyi Miklósnak Sámsonban részirtokot adományozott. Ezen adományozás ellen Brankovics Györgynek a neje Ilona a váradi Káptalan előtt ünnepelesen tiltakozott, mint azon részirtokszagának törvényes birtokosa. — Parlághi László 1461-ben kelt okmányával Parlághi Antal leányai Margit és Erzsébet részére biztosítja a sámsoni birtokot, ha fiórköze nem lenne. — Biharmegyének 1552-diki összeírása szerint Sámsonban birt Zólyomi László özvegye 20, Parlághi László özvegye 8 1/2, Varkóczi Tamás 3, Bornemissza Miklós özvegye 4 1/2, Bajomi Ferencz, 4, Török Janos 2, Paksy Jób 1, Félegyházi Ferencz 9, Forgács Zsigmond 5 portát. 1562-ben Parlághi Pál és György kabai Eszi Mihálytól visszazserezték sámsoni pusztájakat. — A Zeleméry és Parlághi családok pere Sámson iránt már Nádudvarnál említettett. — 1572-ben Miksa király meghagyta az esztergami káptalannak, hogy Bajomy Zsófiát, özvegy Pasztóy Jánosné azon részirtokaiba, melyek Tamassy- és Sámsonban vannak, igaztassa be. — Egy 1590-diki okmány tanúsága szerint Parlághi László és neje Dersi Borbála Sámsonban birtak. — 1609-ben Parlághi Anna, Kékedy György, Fuló Mihály, rozsályi Kun Lászlóné Abrahamffy Katalin, ecádi Csapó Ferencz, Uray György, Dengeleghy Bernát és Dersi Ferencz mint Parlághi örökösöknek a sámsoni pusztá benépitése iránt szerződnek. — A Parlághi-örökösöknek Dengeleghy Miklóssal 1610-ben kelt szerződése Sámson is érdeklőleg érintve volt P.-Ladányi törököt Sámsonra néve is egységre lépnek rozsályi Kun László neje Abrahamffy Ka-

talin és Parlághy Anna Dengeleghy Miklóssal közös birtokot zálogba adta Miklósnak. — Mint a törököknek hódoltság és adózó hely van említve Sámson Kátholbég defterében; tartozott a szolnoki szandzsáksághoz. — II. Rákóczy Ferencz Sámsonnál lévő táborában 1703. július 27-kén védelelet a konyáriaknak.

A pozsonyi zsidó hajszja.

Pozsony város törvényhatósága rendkívüli közgyűlést tartott Eszterházy István gróf főispán elnöklété alatt. A törvényhatósági képviselők nagyszámú jelenléte mellett, köztük öt zsidó is. Dr. Burghardt egy, több tekintélyes polgár által aláírt határozati javaslatot terjesztett elő, mely szerint a törvényhatóság kimondja, hogy a történeti zsidóellenes zavargásokat, mint századunk civilizációjával merőben ellenkezőket, nemcsak a legnagyobb mértékben helyteleníti, hanem olyanul jeleníti ki, mely úgy városra, mint az egész országra szégyent hoz. Ezt a határozati javaslatot a közgyűlés egyhangúlag elfogadta.

Annál nagyobb megbotrányozást keltett, mint a Magyar Ujságnak írják, Eisenstädter izr. vallású értékképviselő tevékenysége, ki a városi hatóságot a zavargókkal való egyetértéssel vádolta, s azt fejtegette, hogy a tisztviselői kar emezése nélkül a mozgalom nem ölthetnék volna olyan nagy mértéket. A közgyűlés a legnagyobb méltatlankodással fogadta ezt az otromba kifakadást s városzerte is a legkínosabb benyomást kelettette.

A közgyűlés elhatározta még, hogy máától kezdve a katonai kordonokat megszünetelti s a rend fenntartására szükséges erőket a városi hatóságra bocsátja, hogy éjente erős rendőri és katonai őrségek járják be a várost s a kaszárnyákban mindig nagyobb erő álljon készenlétben.

A zsidó hitközség ma gyűlésre jött össze, hogy az Eisenstädter otrombasága ellenében elégtételt nyújtson a megsértett városi hatóságnak. Hosszu vita után a hitközség elhatározta, hogy kebeléből Eisenstädtert kirekeszti.

A környékbeli falvakban a zavargások ma is ismétlődtek. Közepényben, Bazinban, Nagy-Magyaron, Stomfán, Sz.-Györgyön a nép beverte a zsidók alakait; a katonaság gyors közbelépése a komolyabb erőszakoskodásokat mindenütt megakadályozta. Stomfán a nép és katonaság között véres összeütközés volt, melynek részleteiről azonban mindeddig tudósítás, legalább hitese, nem érkezett. Egy Cseklész melletti faluban (a taviratban a nevől olvashatatlan) a nép és összeverekedett; végül mindkét fél visszaközödött.

Boszorkány-pör.

Furcsa panaszt tárgyalt közelebb a székelyhídi szolgabíró. Králné egy veszeri illetőségű öreg asszony feljelentette Szabó Ferenczet és ennek testvérét Józsefet, hogy ezek öt éjnek idején lakásába törve, megdobálták, megkövezték. A panasz folytán a két esztergami legény felhívott s vád alá helyeztetett.

A tárgyalás folyamán aztán különös dolgok kerütek napvilágra.

A két Kovács arcszínéből egészen kikelve beszélt el, hogy őket Pócsi Jánosné, kit boszorkányok tartanak, megfontolta, hogy, hogy éjjelenként lábuk csavarodik, a gyomruk s minden belső részük, egész a nyakukig tekerődik; s ezenkívül, ha a gyertyát eloltják a szobában azonnal villámitik, s úgy fekete alak jelenik meg, ki reájuk fagyasztó lélekzetet lehel, melyet kialsani irítottak. Ők tökéletesen meg vannak arról győződve, hogy boszorkánymomas terhe alatt nyögnek s éppen azért mentek el Králnéhoz, ki a főboszorkány, hogy azt megöljék.

Az öreg Králné hiába védekezett, hogy neki semmiféle atyafia sem foglalkozott e mesterséggel. A fiuk rá sem hallgattak, sőt ismételve fenyegették, hogy gonosz lelkét mielőbb a Gyehennára juttatják.

A fanatikus embereket ekkor elzárták 24 órára, de ennek eitéttével is megmaradtak állításaik mellett, csupán Ferencz vallott meg annyit, hogy ő már nem is szenved annyira, mert virág, egy fancieska javasasszony elcsinálta róla az igazetét.

A szolgabíró és szerint Virágot idézte, kire alapos a gyanu, hogy e két fiatal embert először mérges ftanyagokkal megéltette s azután pedig Klárnéra ingerelte. Addig is azonban, míg a tárgyalás folytatást nyer, az élet elleni veszélyes fenyegetések miatt a két testvér letartoz-

tattott. Sajátság mindig akad hiv complicit esetek tudatlanságot.

UJDO

* A 80 ik városban időző vasuton tovább ut után az ezred zen játszott, melyet na Este a helybeli játszott a vendég estély volt.

* A szüret li szőlőskertekben mindenütt kielégít * Négy év „Bika” előtt elmer Most már minden va, szép sima aszp arra járó kelő. Oly roppant sok panasz enéklésre.

* A dohány meg fogják nézni. pénzügyi szakasz ben a Debreczen s létező kincstári doh mására juttatik, misz pórék, hatósági ellen telére a következő títve u. m. Pallag A város közelében dekre 7. 8. 9. és 10 Alomzug pusztákra Szepes. Ebes és Ond 19 és vegre a kösély 23-ik napjai. Mely dekllett felek vagy sz vagy akadályoztatás megbizottjuk által me tetui saját érdekében ezen város kapitányi

* Szüret. Biba talától vett erítését hírre tétetik, miszeri rületén levő hegyi s megkezdésére általában október 16-ik napj lesére pedig azon tó vannak kiütve, de felhatalmaztatott alap egesyek vagy egész k ban leendő szüretelés Debreczen kapitányi b

* Az országgy ülését. A képviselők keztek Budapestre má * A hus ára m 11-éig valamennyi més czár.

* Szőlő irtás. A lepte szőlőterületek ir dések már folynak a Egyelőre a szénkénege s ezt a szőlőtökeket s fogja követni. Az infit tulajdonosomak megen szüretelés, azonban eni területen kell végbeme

* Köszönet nyil rokonok, ösmerősök és n. e. közönség banatuu — kik kedves fiunk vég jelenni, — s ez által tóni kegyesek voltak, f közönségünket. Horváth nevében.

* A levelezző k mébe. Gyakrabban elő resztköstüi küldeménye (atványok) a keresztzetk tartanak össze, hogy a ösény kis birtokúak és k éjük csusznak, ez áltá ltevesztik és rendeltetés egyáltalában nem jutnak figyelmeztetik a közönsé kütésüi küldemények, kü alakokra keresztzalagot oly szoroslan buzza össze becsuszása meggátoltassé ten, 1882. évi szeptemb közmunka- és közlekedé siszteriumtól.

* A külföldi utle tárgyában a bolgymint hatóságokhoz a következ intézte: Ismételten pana ránt, hogy a külföldi uti igen késedelmesen törté több izben hangsúlyoztato delmes eljárásnak, ami anyagi veszteségeket ké vedni, az az oka, hogy a belügyminiszterium részé honap mulva intézteknek ben foganatosított vizsgá szerint a törvény legkése

